

[Viggo Starcke.]

er foranledningen til, at vi har anmodet den højtærede økonomi- og arbejdsminister om at redegøre for de forhandlinger, der har været ført i OEEC om dette forslag. Såvidt jeg er underrettet, skyldes forslaget OEECs dygtige generalsekretær, Robert Marjolin, og ifølge avisreferaterne har det mødt en meget betydelig tilslutning. Den amerikanske observatør, Harold Stassen, har betegnet forslaget som meget opmuntrende; Italiens ministerpræsident, Pella, gik ind for en fuldstændig ophævelse af de kvantitative handelsrestriktioner, og i gerning har Italien vist, hvad det vil, idet det selv har liberaliseret over 99 pct. af sin import; Frankrig, der hidtil har ligget meget langt nede i sin liberalisering, har igennem sin finansminister, Edgar Faure, udtrykt sin villighed til at fremme liberaliseringen fra 8 til 20 pct., og England, der hidtil har ligget nede på en liberaliseringsprocent på 58, har gennem sin finansminister, Richard Butler, udtalt, at det gik ind for den videst mulige liberalisering, og bebudede en fremme af liberaliseringen fra 58 pct. op til 75 pct. inden dette års udgang.

Ifølge avisreferaterne fremsatte den højtærede økonomi- og arbejdsminister, Krag, en udtalelse om toldpolitik, som jeg gerne vil komplimentere den højtærede minister for. Han fremhævede der, at liberalisering som sådan omfatter både de kvantitative restriktioner, toldmurenes nedbringelse og statshandelens ophør, og at afskaffelsen af de kvantitative restriktioner kun er en side af et langt større problem indenfor handelens frigørelse. Den højtærede minister udtalte videre, at liberaliseringen har været en større succes for råvarerne og industrivarerne, end den har været for landbrugsvarerne, og såvidt jeg forstod ministeren, var det hans ønske, at handelen mellem landene kunne foregå så frit som muligt; hvis dette er rigtigt, vil jeg gerne lykønske ham til denne udtalelse.

Spørgsmålet om de 100 pct. liberalisering er af meget stor interesse, og derfor har det i visse kredse virket noget desorienterende, at den højtærede minister sluttede sin tale med følgende ord, som jeg gerne vil have lov til at citere fra dagbladet „Børsen“ for den 30. oktober:

„Man vil forstå, at Danmark, skønt frie handelsforhold har dets bevågenhed, ikke kan tiltræde forslaget, som generalsekretæren har forelagt, i dets nuværende form. Det afgørende er et lands samlede reelle beskyttelse, og der bør ved den undersøgelse, som organisationens forretningsudvalg (Steering Board) måske vil få pålagt at gennemføre, tages hensyn til, hvorledes man kan tilvejebringe en reel gensidighed på liberaliseringsområdet.“

Hvis denne udtalelse er korrekt gengivet, vil jeg gerne, om ministeren i sin redegørelse specielt vil redegøre for, hvorfor ministeren ikke kan tiltræde forslaget i dets nuværende form, og hvilke ændringer i forslaget om de 100 pct. liberalisering det er, ministeren ønsker. Da ministeren udtaler, at frie handelsforhold har Danmarks bevågenhed — et udtryk, som er i barokstil, om jeg så må sige — kan jeg ikke se andet, end at Danmark må have en stor interesse i, at handelen frigøres og så mange restriktioner som muligt fjernes. Når ministeren i sin slutningsudtalelse samtidig siger, at det afgørende er et lands samlede reelle beskyttelse, vil jeg gerne have at vide, om ministeren mener, at det er af betydning for et land at have restriktioner, at have toldrestriktioner, og jeg vil gerne spørge ham, om denne beskyttelse efter hans opfattelse er en beskyttelse for landet, eller det kun er en beskyttelse for enkelte kredse af befolkningen. Når ministeren tilsidst sætter som mål, at man skal søge at tilvejebringe en reel gensidighed på liberaliseringsområdet, er jeg forsåvidt ganske enig med ham i, at det ønskelige mål er, at der hersker lige stor frihed på alle sider af grænserne, men da jeg på socialdemokratisk hold tidligere er stødt på lignende udtalelser om reel gensidighed og ligestilling, vil jeg også gerne høre ministerens mening om dette udtryk, hvad det egentlig er, han sigter på med ordene reel gensidighed.

Hvis det forslag, som nu er forelagt dernede, har nogen mulighed for at blive gennemført i praksis indenfor en bestemt tidsfrist, kan jeg da ikke tænke mig, den højtærede minister for alvor vil modsætte sig dette forslag. For i de liberaliseringsprocenter, som mangler, ligger jo for en stor del